

Evandjelje pruženo poganima

***Ključni stih: “A vjera je već
neko imanje onoga čemu se
nadamo, uvjerenost u
zbiljnosti kojih ne vidimo.
Zbog nje stari primiše
svjedočanstvo.”
— Hebrejima 11: 1, 2***

***Izabrani tekstovi:
Hebrejima 11: 1-40***

U JEDANAESTOM

poglavlju poslanice Hebrejima, prvi od naših ključnih stihova opisuje vjeru kao razumno uvjerenje koje postaje temelj nade za stvari koje je Bog obećao onima koji ga ljube. Između stvaranja Adama i današnjice, postojale su dvije vrste

muškaraca i žena koji su pokazivali ovu potrebnu kvalitetu. Jedna je postojala prije Kristova raspeća, dok je druga Božja crkva Evandeoskog doba.

Svojim primjerom, drevni dostojnici ili starozavjetni sveci koji su prethodili Pedesetnici pomažu nam cijeniti Božju providnost u našu korist. Ovi “starješine” koji su “dobili svjedočanstvo” započeli su s Abelom i završili s Ivanom Krstiteljem o kojem čitamo, “zakon i proroci do Ivana su”. (Luka 16: 16) Svi su oni ugodili Bogu iako su bili grešnici. Ipak, zapisi o njihovim životima trebali bi nam poslužiti kao nadahnuće da pokažemo odanost i poslušnost našem Nebeskom Ocu. “I svi oni po vjeri, istina, primiše

svjedočanstvo, ali ne zadobiše obećano jer Bog je za nas predvidio nešto bolje da oni bez nas ne dođu do savršenstva.”—Hebrejima 11: 39, 40

Drevni dostojanstvenici i crkva uključuju i muškarce i žene iako je u Bibliji muški rod istaknutiji. Rahaba, Sara i Mojsijeva majka navedene su u Hebrejima kao dio prethodne klase. Neke su po svoj prilici ženske članice crkve u Markovu evanđelju gdje čitamo: “Izdaleka promatrahu i neke žene: među njima Marija Magdalena i Marija, majka Jakova Mlađega i Josipa, i Saloma—te su ga pratile kad bijaše u Galileji i posluživale mu—i mnoge druge koje uzidoše s njim u Jeruzalem.” (Marko 15:40,41)

Poslanica Hebrejima 12: 1 spominje starozavjetne svece kao “oblak svjedoka”, veliku skupinu vjernih pojedinaца koji su postojali prije nego što je započela kršćanska era. Oni su također označeni kao “knezovi na cijeloj zemlji”, s milijardama ljudi s kojima se treba pozabaviti kada Sotona bude vezan i Kristovo kraljevstvo uspostavljeno. Stoga se čini da će Drevni dostojnici biti prilično zauzeti u budućnosti pomaganjem u ispunjavanju Božjih planova i nakana.—Psalmi 45: 16; Otkrivenje 20: 1-3, 6

Postoje slike u Bibliji koje upućuju na blisku povezanost i zajedništvo između crkve i Drevnih dostojnika tijekom tisućljetnog doba. Jedna od njih je Jakovljevi san o ljestvama postavljenim na zemlji, čiji je vrh sezao do neba. Čitamo u 1.Mojsijevoj 28: 10-15 o snu i anđelima koji su se penjali i silazili. To je jedna od ljupkih priča u Bibliji i lijepo pokazuje odnos i komunikaciju između nebeskog i zemaljskog.

Drugi primjer bi mogao biti veo preko Mojsijevog lica kada je sišao s brda. (2.Mojsijeva 34: 29-35) Ovo može sugerirati da posebni Posrednik, Krist, neće govoriti ljudima izravno, već kroz Drevne dostojnike. Druženje Davida i Jonatana puno ljubavi također može sugerirati blizak odnos

između ove dvije klase. Bog posebno nagrađuje vjerne bez obzira kada živjeli. Oponašajmo živote onih, prošlih i sadašnjih, koji su hodili “po vjeri”.